

N:o 28.

Ank. till Riksd. kansli den 23 april 1907, kl. 3 e. m.

Betänkande, i anledning af väckta motioner om dels nedsättning af tullen å omalen majs, dels ock borttagande af nämnda tull m. m.

I en inom Första Kammaren af herr friherre *von Schwerin* väckt motion, n:o 14, har föreslagits, att nu gällande tullsats å majs, 3 kronor 70 öre för 100 kilogram, måtte nedsättas till 1 krona 50 öre likaledes för 100 kilogram, äfvensom att denna tullsats måtte vinna tillämpning, såsom motionären yttrar, från och med t. ex. den 1 maj innevarande år.

Vidare har i tre särskilda inom Andra Kammaren väckta motioner, nämligen dels motionen n:o 17 af herrar *E. A. Nilson* i Örebro och *L. Eriksson* i Bäck, dels motionen n:o 40 af herrar *P. N. Bosson* och *N. Larsson* i Klagstorp, dels ock motionen n:o 73 af herr *J. Bromée* i Billsta, med instämmande i motionens syfte af aderton andra af kammarens ledamöter, förslag framstälts, att artikeln majs, omalen, skall vara tullfri, hvarjämte i motionen n:o 40 hemställan gjorts, att »denna lagändring må träda i kraft på tid, som Kungl. Maj:t finner lämpligt.»

Slutligen har herr *E. A. Lindblad* i motion n:o 110 inom Andra Kammaren föreslagit:

»att Riksdagen måtte besluta att i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning, huruvida ej i samband med frihamns inrättande i

vårt land sådana bestämmelser kunde gifvas, att krossad eller malen majs finge införas tullfritt i riket i likhet med en del majspreparater, som nu införas till kreatursfoder.»

Friherre von
Schwerin
motion.

Herr friherre von *Schwerin* motiverar sitt förslag sålunda:

»Då den åsikten alltmera vinner utbredning, att svenska landtbruket svårigen kan undvara majsen som foderämne, och denna ännu drager en tull af 3 kronor 70 öre per deciton, d. v. s. cirka 40 à 50 procent af varans egentliga värde, tillåter jag mig föreslå, att Sverige börjar tillämpa samma system i fråga om spannmålstullar som Tyskland.

Som bekant uppdelas spannmål där i två stora grupper: *brödsäd* och *fodersäd* med väsentligt olika tullsatser.

Till den förra höra hvete, råg m. m. och till den senare majs, hirs, foderbönor, lupiner m. m.

Jag skall icke anföra några vidare skäl, då så mycket härom talats och skrifvits, utan endast nämna, att mångfaldiga landtbrukare jämte mig anse det vara ett livsvillkor för vår tynande svinskötsel och fjäderfäafvel att få tillgång till billigare majs.»

Herrar E. A.
Nilsons och
L. Erikssons
motion.

Herrar *E. A. Nilson* och *L. Eriksson* åberopa till en början motiveringen till en af dem vid 1906 års riksdag väckt motion, n:o 22, jämte en sagda motion åtföljande bilaga och erinra vidare, hurusom vårt lands fläskexport fortfarande tenderade att gå tillbaka, att 1906 års bevillningsutskott i sitt då i ämnet afgifna betänkande vitsordat, att majs vore ett godt och värdefullt foderämne, framför allt i och för produktion af fläsk, samt slutligen att i Finland, där majstullen borttagits, man icke förmärkt någon olägenhet däraf på spannmålsmarknaden.

Den åberopade motiveringen till motionen n:o 22 vid 1906 års riksdag är med åtföljande bilaga af följande lydelse:

»För att främja jordbruksnäringens utveckling och tillvarataga dess intressen, göras i närvarande tid rika insatser, och har därvid särskild uppmärksamhet ägnats sådana grenar af landthushållningen, som stå i ett intimt samband med jordbruket som hufvudnäring. Till dessa grenar kunna i främsta rummet räknas kreatursskötsel och mejerihandtering. Man kan med sanning säga, att förutsättningen för ett lönande jordbruk i den ojämförligt största delen af landet är, att dessa näringsgrenars intressen rätt tillgodoses och främjas. Då så är, kan det ej annat än verka nedslående att erfaras, att Sveriges export under år 1905 hvad artikeln fläsk angår icke öfverstigit 2,100,000 kilogram till ett värde af omkring 2 miljoner kronor, under det att den i dessa dagar offentliggjorda preli-

minära statistiken öfver Danmarks export af jordbruksartiklar utvisar, hvad artikeln fläsk vidkommer, en exportsiffra, 80,000,000 kilogram, till ett värde af omkring 80 miljoner kronor. Dessa för vårt land så ogynnsamma siffror visa klart, att här finnes ett rikt fält att bearbeta för att vinna ökad nationellt välstånd. Den gjorda jämförelsen blir desto mera ogynnsam, om man betänker, att Sveriges export af fläsk år 1895 utgjorde omkring $9\frac{1}{2}$ miljoner kilogram och Danmarks samma år omkring 60 miljoner kilogram; under det vårt grannland alltså ökat denna sin export med 33 procent, har Sverige samtidigt nedgått till omkring en fjärdedel af hvad den utgjorde sagda år.

En hufvudorsak till detta beklagliga sakförhållande har man tvifvelsutan att söka i den omständigheten, att vi sakna tillgång på ett lämpligt och på samma gång prisbilligt kraftfoder, som i särskild grad lämpar sig för uppfödning och gödning af svin. Vi hafva visserligen i majs ett i detta hänseende synnerligen värderikt fodermedel, men detta kan ej med fördel ifrågakomma till användning, så länge den är åsatt en tull af kronor 3,70 per 100 kilogram. Motion om borttagande af denna tullsats har väckts flera gånger utan att vinna Riksdagens bifall. De skäl, som anförts mot bifall till de upprepade framställningarna härom, hafva varit, dels att därigenom skulle användningen af potatis vid brännvinstillverkning utestängas till skada för landets potatisodling, dels att, enär majs läte sig med fördel användas till ölbrygd i stället för kornmalt eller jämte sådant, en skadlig inverkan på landets jordbruk kunde befaras, dels ock att, då i mjöl af råg eller hvete kunde inblandas afsevärd mängd af majs mjöl, en allmännare användning af majs såsom människoföda kunde blifva följd, något som kunde ofördelaktigt inverka på den inhemska spannmålsproduktionen.

De tvenne förstnämnda skälen äro numera borteliminerade, enär redan Kungl. Maj:t, med öppen blick för den stora nationalekonomiska betydelse, som frågan om tullfri införsel af omalen majs onekligen äger, härom afgaf nådig proposition till 1903 års lagtima Riksdag och därvid jämväl afgaf förslag till sådana förändringar i förordningen angående villkoren för tillverkning af brännvin, som voro erforderliga för att den tullfria majsen ej skulle uttränga användning af potatis vid tillverkning af brännvin, dessa förändringar också af Riksdagen gillats och godkänts och sedermera i laga ordning till efterrättelse blifvit kungjorda, och i kungl. förordningen angående tillverkning och beskattning af maldrycker af den 17 juni 1903 är stadgadt, att i skattepliktigt bryggeri må för tillverkning af maldryc-

ker endast användas torkadt, rostadt eller brändt malt, humle, jäst och vatten samt, under de villkor Kungl. Maj:t föreskrifver, sockerkulör. — Den jämförelsevis obetydliga kvantitet majs, som möjligen kunde komma till användning vid skattefria bryggerier, kan ej få bestämmande inverka på lösningen af en så stor fråga, som tullfri införsel af majs onekligen är.

Med den stora införsel af såväl råg som hvete, som vårt land allt fortfarande har behof af, skulle en möjligen förekommande inblandning af majs mjöl i mjöl af råg eller hvete sakna all betydelse med hänsyn till dess inverkan på vårt genom tullskydd premierade jordbruks ställning. För vår del äro vi lifligt öfvertygade därom, att sådan inblandning skall endast i undantagsfall, om en alls förekomma. Denna vår åsikt grundar sig på kännedom om förhållandet i de länder, hvarest odling af majs förekommer jämte odling af råg och hvete och hvarest i allmänhet också förekommer så stor prisskillnad mellan majs å ena sidan och hvete å den andra sidan, att man kunde befara en sådan inblandning. Inom mjölproduktionen förekommer en alltför stor täflan mellan respektive fabrikanter att framställa bästa möjliga vara, hvadan man tryggt kan påstå, att denna befarade inblandning är mera inbillad än verklig.

Jämte den stora betydelse, som tullfri införsel af majs skulle hafva för vår jordbruksnäring — hvarom en ärad ledamot af 1903 års bevillningsutskott, hvars lifliga intresse för vårt jordbruk ingen bestrider, säger, »att jordbruket i vårt land skulle kunna hämta stora fördelar af en tullfri import af ett dylikt för vissa ändamål och vissa orter alldeles oomtvistligen behöfligt födoämne, anser jag ligga i öppen dag» — anse vi att den äfven är ägnad att utöfva stort inflytande på en annan ganska viktig fråga: tillvaratagandet och tillgodogörandet af hushållsaffallet från våra stadssamhällen, ett spörsmål af stor räckvidd för såväl städernas ekonomi som ock statens.

Erfarenheten från en kommunal svingård vid en af mellersta Sveriges städer synes gifva vid handen, att affall från hushållen, rätt behandladt och i förening med annat lämpligt kraftfoder, är ett värderikt utfodringsmedel vid uppfödning och gödning af svin.»

Sveriges import och export
af
Fläsk.

År	Export	Import	Öfverskott		Danmarks export
			Export	Import	
	Kilo	Kilo	Kilo	Kilo	Kilo
1889	7,347,000	5,060,000	2,287,000	—	c:a 31,400,000
1890	5,961,238	8,219,833	—	2,258,595	27,200,000
1891	5,032,841	6,338,136	—	1,305,295	32,200,000
1892	6,663,754	7,320,709	—	656,955	35,000,000
1893	6,577,759	3,660,809	2,916,950	—	40,400,000
1894	8,063,197	6,014,222	2,048,975	—	41,600,000
1895	9,687,789	6,113,770	3,574,019	—	60,000,000
1896	7,063,822	12,282,979	—	5,219,157	71,000,000
1897	4,250,359	4,347,158	—	96,799	60,000,000
1898	3,137,880	10,233,428	—	7,095,548	58,000,000
1899	2,502,000	11,927,000	—	9,425,000	71,000,000
1900	1,221,346	10,669,249	—	9,447,903	62,000,000
1901	1,068,542	10,137,005	—	9,068,463	60,000,000
1902	2,240,606	5,685,358	—	3,444,752	70,000,000
1903	2,722,069	5,133,897	—	2,411,828	80,000,000
1904	2,860,000	5,311,000	—	2,451,000	92,000,000
1905	c:a 2,100,000	—	—	—	80,000,000

Af herrar *P. N. Bosson* och *N. Larsson* anföres följande:

»Då vid förra årets riksdag motioner väcktes om majstullens borttagande, vann detta genklang och gillande öfverallt i landet bland dess s. k. småbrukare, och man hade hoppats, att Riksdagen denna gång skulle lämna saken sitt bifall, men som bekant föll frågan äfven denna gång på Första Kammarens envisa motstånd. Att denna utgång verkade

*Herrar P. N.
Bossons och
N. Larssons
motion.*

förstämning och missnöje bland de klasser, denna fråga så nära berör, är ju nogsamnt känt. Men som frågan om majstullens borttagande hör till de frågor, som falla framåt, och därför icke kan afföras på annat sätt än genom en önskad och åtrådd lösning, är det som vi dels på grund af egen öfvertygelse, men ock i anledning af många uppmaningar, äfven i år drista föra denna för vårt mindre jordbruk så viktiga fråga inför Riksdagens förnyade pröfning och afgörande.

De skäl, som i förra årets motioner i ärendet anfördes, stå oförändrade kvar, hvarför vi icke skola upprepa, endast påpeka desamma. Det höga föredöme, vi ha i Danmarks landtbruk, önska vi efterfölja, men hindras af majstullen; vår produktion af kött, fläsk, smör och ägg måste ökas, men hindras af majstullen; utlandet, nu äfven Tyskland, inbjuder oss till export, och vi ha, tack vare majstullen, litet eller intet att exportera. Man önskar starta svinslakterier, men hindras af majstullen, och redan fullbordade sådana »gå omkull» i följd af brist på billig produktion. Se nu sist Göteborg. Att genom borttagandet af tullen på majs, kr. 3,70 per 100 kg., göra denna praktiga råvara jämnt så mycket billigare skulle otvifvelaktigt väsentligt afhjälpa nu påpekade missförhållanden. Våra ombud på utländska handelsplatser och, såvidt vi veta, alla våra jordbrukskonsulenter här hemma ha länge yrkat på att majsen skall göras fri, ja, huru varmt har icke äfven f. d. statsrådet Odelberg såväl i 1903 års kungl. proposition i ärendet som i debatten då och vid förra årets riksdag tagit till orda för denna sak, och dessa må väl få anses som fackmän på jordbrukets område mera än de flesta.

Af nyss utkomna statistik får man reda på att af Sveriges 350,851 brukningsdelar 244,679 eller nära 70 % besittas af s. k. småbrukare och resten, endast omkring 30 %, äro större possessioner. De 70 % önska bli af med majstullen och de 30 % önska ha den kvar. När procenttalet för och emot är så olika, ja, skillnaden i verkligheten nog ännu större, och man äfven, förnuftigt nog, fortast möjligt söker ännu mera öka småbrukarnes antal, finnes då rimlig anledning att ännu längre i envist, oklokt motstånd söka hindra borttagandet af denna, man kan gärna säga, okynnestull?»

Herr J. Bromées motion.

Den af herr J. Bromée väckta motionen lyder sålunda:

»Vid flera af de senare riksdagarne har af enskilda ledamöter i Andra Kammaren väckts förslag om majstullens borttagande, och vid 1903 års riksdag föreslogs i kungl. proposition denna tulls afskaffande, men oaktadt Andra Kammaren med betydlig majoritet flera gånger be-

slutat tullens upphäfvande, har Första Kammaren motsatt sig sådana förslag, och frågan har fallit i gemensam votering, vid sista riksdagen med 173 röster mot 189. Jag skulle i följd af det så nyligen gjorda afslaget icke vågat att nu bringa frågan ånyo inför Riksdagen, om icke nya och särskilda förhållanden sedan dess inträffat. Den 15 sistlidne december kungjorde preussiske landbruksministern, att införseln af fläsk från Sverige till Preussen komme att tillåtas från den 20 i samma månad, och hafva liknande bestämmelser utfärdats för införseln till Mecklenburg-Schwerin, Oldenburg, Hamburg, Lybeck och Bremen.

Som känt har den lilla utförsel af fläsk, som skett härifrån, gått under dansk ursprungsbeteckning. Då utförseln af fläsk sålunda numera får komma att gå under sitt svenska namn, torde tiden vara inne ännu mera än förut att här i landet öka svinafveln. Men att öka svinafveln och få någon nytta af den sålunda frigifna utförseln lärer nog icke med fördel lyckas, med mindre det allmänt erkänt lämpliga fodermedlet majsen fördelaktigt kan användas, hvilket icke kan ske med mindre majstullen afskaffas.

Ännu under åren 1893 och 1895 hade Sverige ett utförselöfverskott af 3 och 3,26 millioner kilogram, men alltifrån år 1896 har införselöfverskottet varit i ständigt stigande, så att det åren 1899 och 1900 uppgick ända till 9,4 och 9,6 millioner kilogram, och fortfarande visar vår statistik ett betydande importöfverskott af fläsk. Fackmännen äro dock ense om att vår fläskproduktion skulle kunna i hög grad uppdrivas, om blott de konstlade hindren, som ligga i vägen därför, borttoges.

Det är med särskild hänsyn till de nu nämnda inträffade förhållandena (i Tyskland), som jag ånyo vågar draga denna betydelsefulla fråga inför Riksdagen, och det är med fäst afseende därpå som jag vördsamt hemställer, att Riksdagen ville besluta borttagande af den införselstull, som nu är åsatt omalen majs.»

Slutligen har herr *Lindblad* till stöd för sitt förslag anført följande: *Herr Lind-*

blads motion.

»Då frågan om frihamn i denna riksdag kommer att föreligga och det synes, som om, efter beslut om en sådan, den mångtaliga gånger debatterade frågan om tullfri import af majs till kreatursfoder lätt nog kunde lösas genom att i frihamnen låta förmala majsen och samtidigt gifva den krossade varan en mörkare färg (medelst en helt obetydlig inblandning af träkol), så att dess användning till blandningar i brödsäd förhindrades, så får jag härmed — med anledning af de vid innevarande riksdag ånyo föreliggande motionerna om tullfri import af omalen majs —

återkomma till min vid förra årets utskottsbehandling af frågan uttalade mening. Den segslitna frågan löses ej utan en kompromiss, och då förslag om frihamn antagligen blir verklighet i år, så erbjuder sig jämväl därmed ett ypperligt tillfälle att utan några risker göra experimenten med majs. Skulle användningen däraf komma att taga någon fart, så blefve ju detta en uppmuntran till inrättande af frihamn både vid Österhafvet och Sundet och till hjälp vid deras första igångsättande, något, som erfarenheten från Danmark torde hafva visat behöfligt.»

Samtliga ifrågavarande motioner hafva blifvit hänvisade till bevillningsutskottet, och går utskottet nu att öfver desamma afgifva yttrande.

*Föregående
förslag i
ämnet.*

Vid 1880 års riksdag åsattes majs, som tillförene varit tullfri, en tull af 1 krona 50 öre för 100 kilogram. Den tullkommitté, som år 1882 afgaf förslag till ny tulltaxa, hemställde emellertid om tullfrihet för majs, malen och omalen. I enlighet härmed aflät Kungl. Maj:t proposition till 1882 års Riksdag, som med bifall till propositionen stadgade tullfrihet för majs, såväl malen som omalen. Vid 1885 års riksdag väcktes motioner om åsättande af tull å majs. Bevillningsutskottet hemställde vid behandlingen af dessa motioner, att omalen majs måtte beläggas med en tull af en krona för 100 kilogram och att malen majs fortfarande måtte förblifva tullfri. Riksdagens båda kamrar beslöto emellertid, att gällande tullfrihet för majs, såväl malen som omalen, skulle bibehållas. Vid majriksdagen år 1887 förekom — jämte ett af Kungl. Maj:t framlagdt förslag om förbud mot användande af majs m. fl. ämnen för tillverkning af brännvin, hvilket förslag emellertid ej vann Riksdagens bifall — ånyo frågan om tull å majs, hvarvid bevillningsutskottet afstyrkte förslagen därom. Första Kammaren biföll utskottets hemställan, men Andra Kammaren beslöt en tullsats af två kronor för 100 kilogram, hvilket beslut segrade i gemensam omröstning. Sedermera har majs alljämt varit belagd med tull, ehuru till växlande belopp. De nu gällande tullsatserna å majs åsattes af 1895 års Riksdag. Därefter hafva motioner väckts om tullfrihet, dels år 1897 för såväl malen som omalen majs, dels ock åren 1898, 1899, 1900 och 1901 för omalen majs. Dessa motioner hafva af bevillningsutskottet afstyrkts med undantag af år 1899, då utskottet hemställde, att tullsatsen för omalen majs måtte nedsättas till två kronor för 100 kilogram. Riksdagen har emellertid hvarje gång beslutit bibehålla gällande tullsatser, men år 1901 antog dock Andra Kammaren för sin del en vid bevillningsutskottets betänkande fogad reservation, i hvilken framstälts förslag, att Riksdagen måtte i skrifvelse till

Konungen anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes utreda, om icke de hinder som förefunnes mot ett borttagande af tullen å majs, skulle kunna undanröjas, särskildt hvad brännvinstillverkningen beträffade, genom ändrad lagstiftning, och i sådant fall till Riksdagen inkomma med de förslag, som af utredningen kunde föranledas. Vid 1902 års riksdag väcktes af enskild motionär förslag om aflåtande af en skrifvelse till Kungl. Maj:t af enahanda innebörd som Andra Kammarens ofvan omförmälda beslut. Bevillningsutskottet hemställde emellertid i sitt öfver denna motion afgifna betänkande, att densamma icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda, och blef denna hemställan af Första Kammaren bifallen. Andra Kammaren däremot biföll, med afslag å utskottets hemställan, den i ämnet väckta motionen. Sedermera föreslog Kungl. Maj:t i en till 1903 års Riksdag aflåten proposition, att artikeln omalen majs skulle förklaras tullfri. Efter det bevillningsutskottet i häröfver afgifvet betänkande (n:o 25) hemställt om afslag å nämnda proposition, biföll Första Kammaren denna hemställan, hvaremot Andra Kammaren godkände Kungl. Maj:ts förslag. Vid den med anledning häraf företagna gemensamma omröstningen afslogs den kungl. propositionen med 192 röster mot 181.

Såsom redan i de nu väckta motionerna blifvit erinradt, återupptogs vid 1906 års riksdag af enskilde motionärer frågan om majstullens afskaffande. Bevillningsutskottet hemställde emellertid i sitt betänkande (n:o 6), att Riksdagen ville, med afslag å då föreliggande motioner om upphäfvande af tullen å majs, besluta, att gällande tullsats skulle bibehållas oförändrad.

Denna hemställan biträdades af Första Kammaren, hvaremot Andra Kammaren beslöt, att artikeln majs, omalen, skulle vara tullfri. Vid därefter i ärendet anställd gemensam omröstning segrade Första Kammarrens mening med 189 röster mot 173.

Uti sitt vid 1903 års riksdag i detta ämne afgifna betänkande meddelade bevillningsutskottet uppgifter rörande den omfattning, hvori införsel af majs under senare tider förekommit, äfvensom om priset å denna vara samt om de under olika tider gällande tullsats för artikeln majs. Uppgifterna om priset, i hvilket tullafgiften icke ingick, voro i likhet med uppgifterna om införseln hämtade från vår officiella handelsstatistik; och hade samtliga ifrågavarande uppgifter sammanfattats i en tabell, hvilken, i vederbörliga afseenden fullständigad hvad anginge de senast förflutna åren, ansågs böra äfven förlidet år meddelas.

Utskottet har därför funnit denna tabell, ytterligare kompletterad med motsvarande siffror för år 1905, böra här nedan intagas.

År	M a j s			
	Införsel		Pris för 100 kg.	Tullsatss för 100 kg.
	Kvantitet	Värde		
	Ton	Kronor	Kronor	Kronor
1875.....	160	17,462	10: 91	fri
1876.....	4,274	466,602	10: 90	fri
1877.....	3,672	601,302	10: 60	fri
1878.....	7,038	852,933	12: 01	fri
1879.....	4,896	486,320	9: 93	fri
1880.....	42,706	4,465,200	10: 45	fri
1881.....	1,871	233,845	12: 49	1: 50
1882.....	1,515	186,663	12: 32	{ $\frac{1}{1}-\frac{15}{5}$ 1: 50, } därefter fri }
1883.....	5,809	755,207	13: —	fri
1884.....	11,472	1,491,301	13: —	fri
1885.....	28,020	2,942,118	10: 50	fri
1886.....	11,215	1,065,439	9: 50	fri
1887.....	4,565	456,452	10: —	{ $\frac{1}{1}-\frac{15}{7}$ fri } därefter 2: — }
1888.....	172	19,826	11: 50	{ $\frac{1}{1}-\frac{19}{2}$ 2: —, } därefter 2: 50 }
1889.....	9,336	863,587	9: 25	2: 50
1890.....	16,428	1,724,922	10: 50	2: 20
1891.....	7,847	1,020,151	13: —	2: 50
1892.....	18,359	1,927,660	10: 50	{ $\frac{1}{1}-\frac{20}{6}$ 2: 50, } därefter 1: 25 }
1893.....	9,684	934,530	9: 65	1: 25
1894.....	10,728	938,728	8: 75	1: 25
1895.....	4,945	395,570	8: —	{ $\frac{1}{1}-\frac{6}{1}$ 1: 25, } $\frac{7}{1}-\frac{3}{4}$ 3: 15, } därefter 3: 70 }
1896.....	5,240	366,821	7: —	3: 70
1897.....	7,921	594,044	7: 50	3: 70
1898.....	27,142	2,239,209	8: 25	3: 70
1899.....	38,601	3,184,623	8: 25	3: 70
1900.....	15,974	1,517,570	9: 50	3: 70
1901.....	14,879	1,487,866	10: —	3: 70
1902.....	4,876	511,974	10: 50	3: 70
1903.....	4,810	476,179	9: 90	3: 70
1904.....	5,969	555,109	9: 30	3: 70
1905.....	12,473	1,141,268	9: 15	3: 70

Frågan om majstullens borttagande har, såsom af ofvanstående framgår, under senare tider vid åtskilliga tillfällen utgjort föremål för Riksdagens pröfning och att här ånyo upprepa de skäl, som därvid å ömse sidor gjorts gällande, synes utskottet icke vara af behovet påkalladt.

*Utskottets
yttrande.*

Vid den pröfning af frågan, som vid detta tillfälle ägt rum inom utskottet, har ifrågsatts, huruvida icke en medelväg skulle kunna anlitas, nämligen den, som står att finna i en nedsättning af tullen till lämpligt belopp; och har i sådant afseende utskottet ansett det i ofvanberörda motion inom Första Kammaren väckta förslag utgöra en antaglig dylik medelväg. Utskottet har alltså funnit sig böra föreslå en tullsats af 1 krona 50 öre för 100 kilogram, men beträffande tiden, då den nya tullen bör träda i kraft, har utskottet saknat anledning att, såsom i motionen blifvit ifrågasatt, föreslå någon afvikelse från eljest gällande ordning i detta afseende och således ansett lämpligt, att tullnedsättningen tillämpas först från och med den 1 januari nästkommande år.

Om utskottet sålunda funnit sig kunna förorda en dylik tullnedsättning, har utskottet därvid utgått ifrån, *dels* att en särskild afgift bestämmes att erläggas för allt det brännvin, som tillverkas vid bränneri under tid, då majs där afverkas, i hvilket afseende utskottet ärnar framdeles afgifva särskildt yttrande, *dels ock* att Riksdagen, på sätt utskottet i annat utlåtande denna dag föreslår, hos Kungl. Maj:t gör framställning om framläggande till nästa års Riksdag af förslag angående en särskild skatt å fin stärkelse, tillverkad af majs eller utländsk potatis.

Beträffande slutligen herr Lindblads ofvan omförmälda motion har vid den utgång frågan om majstullen inom utskottet erhållit berörda motion ansetts icke böra föranleda någon vidare åtgärd.

Under åberopande af hvad sålunda blifvit anfördt, hemställer bevillningsutskottet,

1:o) att Riksdagen i anledning af förevarande motioner om dels nedsättning af tullen å omalen majs, dels ock borttagande af nämnda tull ville besluta, att tullsatsen för omalen majs skall nedsättas till 1 krona 50 öre för 100 kilogram; samt

2:o) att herr Lindblads förevarande motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående utredning i fråga

om tullfri införsel af krossad eller malen majs icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 23 april 1907.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.

Reservationer:

af herrar *Weinberg*, *Åkerberg*, *Sandwall* och *Håkanson*;

samt af herrar *G. Jansson* i Krakerud och *J. Bromée* i Billsta, hvilka sistnämnde ansett, att de i motiveringen (sid. 11, 2:a stycket) förekommande orden »till lämpligt belopp» bort utgå.
